

Szarvas, 1893. november 20. – Békéscsaba, 1976. június 29.

Szülei saját földön gazdálkodó parasztok voltak. Elemi és középiskolába Szarvason járt. Érettségi után lelkész növendék lett, a teológia elvégzése után Bécsben bölcsészetet hallgatott. Különös figyelemmel fordult a nyelvek tanulmányozása felé, ennek érdekében hosszabb időt töltött Németországban, Svájcban, Kanadában. Lelkészsé Budapesten szentelték 1917-ben. Lelkeszi szolgálatot magyar, német, szlovák és angol nyelven végzett. Az első világháborúban tábori lelkész volt az olasz fronton. 1917-től segédlelkészként dolgozott Kondoroson és Szarvason. 1919-től Csorváson lelkész – itt öt évig betöltötte a falusi hitelszövetkezet elnöki tisztét is. 1932-től Gyulán, 1939-1951 között Békéscsabán szolgált lelkészként. 1928-tól egyházmegyéje jegyzői teendőit is ellátta. A világi közéletben, mint képviselő-testületi tag, illetve 1939-től Békés vármegye törvényhatósági bizottságának tagjaként vett részt. Több magyar és szlovák nyelvű egyházi folyóirat szerkesztője, Békéscsabán az Evangélikus Könyvkereskedés és Kiadó igazgatója volt. Számos hitéleti és egyháztörténeti könyvet írt, illetve gondozott. 1944. december 17-én, Békéscsabán választották képviselővé az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe. Szlovák nemzetiségi szakértőként ott volt 1946-ban a párizsi békeszerződés tárgyalásán. Az 1947–1948-ban bekövetkezett politikai fordulat után kiszorult a társadalmi életből. Mivel nyíltan ellenezte az egyházi iskolák államosítását, egy ideig lelkészi hivatásának gyakorlásától is eltiltották.